

EL CONVIDAT

CASADO NO SE HA ENTERADO

Joder, no es tan difícil. Yo era simplemente un diputado por Ávila y ya sabe, las murallas no dejan ver.

He xocat amb el patinet contra el cotxe oficial del Sr. Casado. Era la única manera de poder connectar-hi i fer-li una entrevista.

Immediatament el meu fotògraf ha sortit de darrera un arbre acusant al cotxe oficial d'haver infringit les normes circulatòries. Tot era fals,

però ja em direu... Hem arribat a un pacte. Jo li feia una entrevista curteta i m'oblidava de demandar-los.

¿Qué puede decirme de Rajoy?

No le conocía.

Ni le sonaba siquiera.

De lejos. A veces salía en el diario de Ávila.

Y luego le ofrece un buen cargo en Madrid.

No me acuerdo.

Aznar, Santamaría, Cospedal...

La defensa del Ávila en los cincuenta. Ganamos la Copa regional.

¿Gürtel, Bárcenas, Kitchen?

La línea media. Ya entonces el Ávila

jugaba un tres, tres, cuatro.

¿Conoce al menos a su padre?

Si no fuera una mujer le daba una hostia.

Por favor, hágalo. Le prometo acordarme toda la vida. Y usted también. El señor que ha visto el accidente es fotógrafo.

¡Fuera de mi casa!, crida incontrolable l'amnèsic Casado.

Es que estamos en la calle...

Por eso.

Y a mí que esas palabras me suenan... ¿Tampoco sabe quién era Fraga?

LA KINTA FORKA

PROHIBIT NO PROHIBIR

PROGRAMA. Seguir el ramat? De cap manera. L'ordinari? No, gràcies. Tu, la teva vida quotidiana, és la sortida derrapant, la ruta bis, el contraatac. Tothom veurà el President Torra a la televisió? Tu estàs en la foscor. Estàs en zona roja? T'estàs tornant blanc. Un dia de setembre a 29 graus? Agafes el jersei. Fas fotos amb el mòbil amorrat als ulls. Definitivament, ets imprevisible. I pel final de la nit què planeges? Anar al Pol Nord a veremar? Sentint-te malament, després bé, després pitjor, i a la matinada bé amb la teva comèdia romàntica de les 6h30? Endinsa't en els arxius gràfics del whatsapp o tocant el saxo. I per què no tot alhora, eh? Qui t'atura, després de tot?

PROGRAMA. No et facis mala sang. Com saps, el món camina cap per avall, i tot va a l'inrevés, com va predir George Orwell en literatura, Ophelia Winter en cançó, o Tenet en una pel·lícula que no salvarà Hollywood. Amb la cara emmascarada d'una Amèrica sota la Covid-19, els avions volen sense destinació, els homes i les seves creences continuen construint tòtems. El nostre món, amb olors urbanes sòrdides magnificades per TV3 (totes les altres també), sembla definitivament corrupte. Però la setmana no s'ha acabat encara i sempre es pot anar contra els canals streaming de pel·lícules idiotes escoltant Nick Cave i Kylie Minogue cantant la seva oda a "roses salvatges". Sobretot tinguis una bona nit!

PROGRAMA. El 2010, la cineasta nord-americana Lodge Kerrigan va presentar a Cannes una pel·lícula francesa protagonitzada per Géraldine Pailhas, Rebecca H. (Return to the Dogs) que mai no s'estrenarà.

PROGRAMA. Ballar fins a la mort? L'estiu de 1518, una estranya epidèmia es va apoderar d'una part de la població d'Estrasburg, empenyent-los a ballar sense parar al ritme de violes, sacs de gemecs i panderetes. La deshidratació i els accidents cardiovasculars en van matar uns quants. El misteri al voltant d'aquest "virus" mai s'ha aclarit. Possessió o histèria col·lectiva?

Què ens passarà encara amb el COVID19?